

В.П. Дідіченко

Центральний науково-дослідний інститут Збройних Сил України, Київ

ЗАГАЛЬНИЙ ЗМІСТ ТА ОСНОВНІ ПОЛОЖЕННЯ КОНЦЕПЦІЇ ОБҐРУНТУВАННЯ СКЛАДУ ВІЙСЬК (СИЛ), НЕОБХІДНОГО ДЛЯ ВИКОНАННЯ ВИЗНАЧЕНИХ ЗАВДАНЬ, ЗА КРИТЕРІЄМ “ДОСТАТНОСТІ СПРОМОЖНОСТЕЙ”

У статті розглянуті загальний зміст та основні положення концепції обґрунтування складу військ (сил), необхідного для виконання визначених завдань, за критерієм “достатності спроможностей”. Проведений аналіз існуючих методів та підходів до визначення необхідного складу сил та засобів військ (сил) засвідчив, що в них поки що не знайшли свого остаточного оформлення теоретичні положення щодо обґрунтування складу військ (сил), необхідного для виконання визначених завдань, на основі аналізу їх спроможностей та вибору критерію оцінки цих спроможностей. Це зумовлює необхідність розроблення концептуальних основ визначення та обґрунтування критерію оцінки спроможностей складу військ (сил), необхідного для виконання визначених завдань. Стрижнем концептуальних основ є розроблювана концепція, в якій визначаються: мета обґрунтування складу військ (сил); завдання, які мають бути вирішені для досягнення мети; умови та обмеження досягнення мети та вирішення завдань; принципи, яких необхідно дотримуватися; порядок виконання завдань, головним з яких є визначення критерію оцінювання необхідних спроможностей складу військ (сил). Зважаючи на те, що достатність необхідних спроможностей організаційної одиниці (елемента) або сукупності сил і засобів складу військ (сил) є визначальною умовою ефективного виконання визначених завдань, за критерій оцінювання необхідних спроможностей складу військ (сил) запропоновано прийняти показник “достатності спроможностей”. Реалізація положень концепції дозволить розробити методичний апарат, в якому будуть реалізовані методи кількісного оцінювання достатності та нестачі (дефіциту) спроможностей, визначення способів компенсації спроможностей, нестача яких є критичною для виконання завдань, що можуть бути покладені на ЗС та визначення складу військ (сил), який має необхідні спроможності для виконання визначених завдань, з урахуванням коефіцієнта достатності спроможностей та обраного способу компенсації спроможностей, нестача яких є критичною.

Ключові слова: достатність спроможностей, кількісне оцінювання, концепція, принципи, складові спроможностей, спроможності.

Вступ

Постановка проблеми. Найбільш відповідальним і важливим завданням при визначенні кількісно-якісних параметрів Збройних Сил (ЗС), їх раціональної структури є обґрунтування їх складу та чисельності.

На цей час відсутні строгі наукові підходи до обґрунтування складу і раціональної організації, структури ЗС. Таке обґрунтування зазвичай базується на застосуванні окремих методик, які не об'єднані загальною методологією. Поки що не знайшли свого остаточного оформлення теоретичні положення щодо обґрунтування складу військ (сил), необхідного для виконання визначених завдань, на основі аналізу їх спроможностей та вибору критерію оцінки цих спроможностей. Це призводить до оцінювання складу військ (сил) за різними критеріями та не зовсім коректного визначення сил і засобів, необхідних для виконання завдань, що покладатимуться на ЗС, під час здійснення оборонного планування на основі спроможностей. Тому розроблення концептуальних основ обґрунтування складу військ (сил), необхідного для виконання визначених завдань, на основі аналізу їх спроможностей та визна-

чення критерію оцінки спроможностей є актуальним науковим завданням.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Більшість існуючих методів та підходів до визначення необхідного складу сил та засобів військ [1–10] базується на визначенні співвідношення сил сторін за кожним із засобів ураження або на визначенні співвідношення бойових потенціалів між угрупованнями видів збройних сил зі складу угруповання військ (сил) на напрямку воєнних дій.

Практично у всіх існуючих підходах [1; 3; 6–7; 9–10] до визначення складу військ (сил) розглядається лише бойовий склад угруповань військ (сил), а небойовий склад (склад з'єднань, частин забезпечення) пропонується визначати з використанням методів, що ґрунтуються на історичному досвіді, аналогій або коефіцієнтному методі.

Слід зазначити, що в документах, які визначають порядок та процедури оцінювання спроможностей [11–12], не розглядається можливість оцінювання конкретних чисельних значень показників спроможності та її складових, які характеризують здатність організаційної одиниці виконати покладені на неї завдання.

У [13–15] певною мірою розглядаються питання обґрунтування складу військ (сил) та кількісної оцінки показників спроможностей організаційних одиниць (сукупності сил і засобів) складу військ, але критерії оцінювання спроможностей складу військ (сил) не визначені та не обґрунтовані.

Такий стан зумовлює потребу у розробленні теоретичних положень – концепції обґрунтування складу військ (сил), необхідного для виконання визначених завдань, та визначення критерію оцінки спроможностей складу військ (сил).

Зважаючи на зазначене, **мета статті** полягає у висвітленні загального змісту та основних положень концепції обґрунтування складу військ (сил), необхідного для виконання визначених завдань, за критерієм “достатності спроможностей”.

Виклад основного матеріалу

Загальні основи теорії пізнання рекомендують розроблення тих чи інших теоретичних положень починати з побудови концептуальних основ предмету дослідження.

Зміст концептуальних основ обґрунтування складу військ (сил), необхідного для виконання визначених завдань, повинен надавати уявлення про межі дослідження, місце цих основ у загальній системі оборонного планування, а також надавати можливість судити про предмет дослідження як єдине ціле. Крім того, у найбільш загальному вигляді повинні бути відображені сутність дослідження, об’єкт, предмет дослідження, практична й наукова цілі дослідження.

Стрижнем концептуальних основ є розроблювана концепція.

Концепція, разом з понятійним апаратом, принципами, теоріями, підходами, методами, процедурами та технологіями, вважається основною складовою будь-якої методології. Саме концепція є носієм визначальних поглядів на обґрунтування складу військ (сил), необхідного для виконання визначених завдань, та формує систему поглядів на цей процес. Тобто методологічні функції концепції полягають у тому, що вона надає науковому дослідженню або змістовну орієнтацію, або ефективний понятійний і математичний апарат аналізу.

На базі концепції формуються вимоги до підходів та методів, за якими відбуватиметься безпосереднє обґрунтування складу військ (сил), необхідного для виконання визначених завдань.

Концепція обґрунтування складу військ (сил), необхідного для виконання визначених завдань (далі – Концепція), має виконувати триєдину функцію:

- визначати єдині принципи формування складу військ (сил), необхідного для виконання визначених завдань;

- бути основою, що забезпечує єдині підходи у

вирішенні проблем оцінювання спроможностей складу військ (сил), необхідного для виконання визначених завдань;

- забезпечувати базу для вироблення конкретних вимог до спроможностей складу військ (сил), що сприятиме обґрунтованості прийняття відповідних рішень.

Мета обґрунтування складу військ (сил), сформульована у Концепції, полягає у визначенні такого складу військ (сил), який матиме необхідні спроможності для виконання завдань на кожному рівні їх декомпозиції, з урахуванням ступеня важливості завдань, визначеного коефіцієнта достатності спроможностей та обраного способу компенсації критично дефіцитних спроможностей (рис. 1). Зазначене й визначає сутність Концепції. Досягнення визначеної мети передбачає вирішення низки завдань, головним з яких є визначення критерію оцінювання необхідних спроможностей складу військ (сил).

У [11] визначено, що необхідні спроможності – ті, що повинні бути у розпорядженні відповідного командира (начальника) у визначений час та визначеному місці для виконання завдань у певних умовах середовища з необхідним результатом (ефектом), а наявні спроможності – ті, що є у розпорядженні відповідного командира (начальника) для виконання завдань, але можуть бути недостатніми для досягнення необхідного результату (ефекту). Отже, достатність необхідних спроможностей організаційної одиниці (елемента) або сукупності сил і засобів складу військ (сил) є визначальною умовою ефективного виконання визначених завдань. Тобто критерієм оцінювання спроможності складу військ (сил) виконати покладені на нього завдання є достатність цих спроможностей. Кількісний вимір рівня достатності спроможностей і оцінювання за цим критерієм складу військ (сил) є одним з основних завдань, яке має бути вирішено для досягнення визначеної у Концепції мети.

Під час обґрунтування складу військ (сил), необхідного для виконання визначених завдань, за критерієм “достатності спроможностей” мають враховуватися низка умов і обмежень, які тією чи іншою мірою впливають на спроможність військ (сил) виконати покладені на них завдання: ситуації, сценарії, завдання; обсяги всіх видів ресурсів, які можуть бути виділені; критична нестача певних спроможностей і невизначеність їх компенсації тощо.

Це зумовлює необхідність беззастережного дотримання основних принципів формування необхідного складу військ (сил). Зважаючи на мету обґрунтування складу військ (сил) та відмінність оборонного планування на основі спроможностей від планування на основі загроз [11], основна увага має зосереджуватися на дотриманні таких принципів:

– відповідність спроможностей військ (сил) завданням, які будуть ставитися перед ними, і умовам їх виконання.

Відповідність (достатність) спроможностей організаційної одиниці (елемента) або сукупності сил і засобів складу військ (сил) завданням, які будуть ставитися перед ними, впливає з їх призначення й способів дій при виконанні завдань.

Під час реалізації цього принципу слід виходити насамперед зі способу формування складу військ

(сил) та передбачуваних принципів його застосування для виконання того чи іншого завдання: чи це буде компонентний підхід [13], чи у повному складі або “вроздріб”, для посилення або підтримки тощо. Усе це в значній мірі впливає як на склад військ (сил), так і спроможності, які він повинен мати.

Дотримання цього принципу дозволить мати склад військ (сил), що за своїми спроможностями забезпечить виконання завдань та буде сприяти ефективному використанню сил і засобів.

Рис. 1. Загальний зміст концепції обґрунтування складу військ (сил), необхідного для виконання визначених завдань, за критерієм “достатності спроможностей”

Крім того, дотримання цього принципу дозволить мати на кожному рівні декомпозиції визначених завдань таку кількість відповідних сил і засобів сформованої компоненти військ (сил), яка матиме достатні спроможності забезпечити виконання не тільки своїх завдань, а й у разі необхідності посилити іншу компоненту [13];

– уніфікація організаційних одиниць, підрозділів родів військ і спеціальних військ.

Уніфікація може бути повною або частковою. Повна уніфікація припускає однакову структуру, склад і оснащення організаційних одиниць у різних ланках (у батальйоні, бригаді тощо). Часткова – це уніфікація якоїсь частки організації у складі військ (сил).

Уніфікація припускає однакову структуру, склад і оснащення однотипних підрозділів (частин, з’єднань) різних організаційних систем. Уніфікованим може бути будь-який структурний елемент організаційної системи – від відділення (окремого засобу) до бригади.

Уніфікація дає цілий ряд переваг. По-перше, знижується обсяг робіт, пов’язаних із формуванням складу військ (сил), необхідного для виконання визначених завдань, тому що скорочується типаж організацій, що розробляються. По-друге, забезпечується взаємозамінність частин (підрозділів) під час виконання завдань. І по-третє, полегшується вибір шляхів компенсації дефіциту спроможностей за ра-

хунок введення до складу військ (сил) організаційного модуля або компоненти з відповідними спроможностями;

– економічність організаційних одиниць за витратами на особовий склад, озброєння та військову техніку (ОВТ) й інші види матеріальних засобів.

Дотримання цього принципу передбачає досягнення меншої вартості складу військ (сил) при до-

статності його спроможностей для виконання визначених завдань. Цього принципу необхідно дотримуватися особливо при визначенні способу компенсації критично дефіцитних спроможностей.

Порядок вирішення завдання щодо обґрунтування складу військ (сил), необхідного для виконання визначених завдань, наведено на рис. 2.

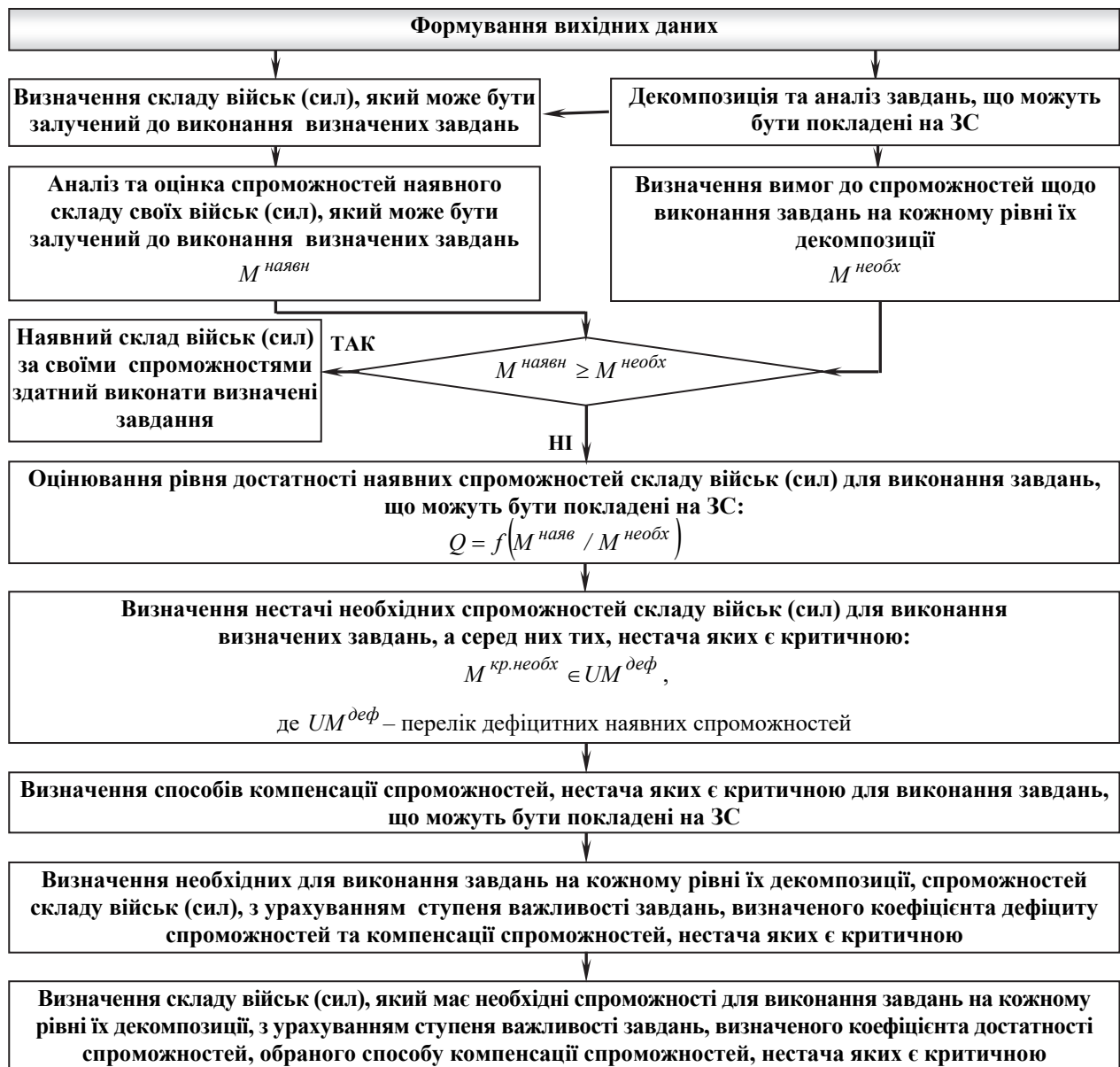

Рис. 2. Загальний алгоритм обґрунтування складу військ (сил), необхідного для виконання визначених завдань, за критерієм “достатності спроможностей”

На етапі формування вихідних даних здійснюється аналіз факторів, які впливають на визначення складу військ (сил), необхідного для виконання визначених завдань. Метою цієї процедури є формалізація завдання щодо обґрунтування складу військ (сил), необхідного для виконання визначених завдань, та визначення основних факторів, які впливають на його формування. Основне завдання цього

етапу полягає у здійсненні із застосуванням спеціальних методик прогнозу зовнішньополітичної обстановки, економічного та соціального розвитку держави, науково-технічного розвитку. За результатами аналізу цих прогнозів визначаються функції та завдання ЗС, можливості держави щодо ресурсного забезпечення ЗС, розроблення зразків ОВТ, а також визначаються стан ЗС та тенденції його змін на пері-

од прогнозування, тенденції розвитку засобів збройної боротьби, форм і способів застосування ЗС.

За результатами проведеного аналізу визначаються варіанти наявного складу військ (сил) ЗС України, який може бути залучений до виконання визначених завдань, та оцінюються його спроможності. Також здійснюється декомпозиція та аналіз завдань, які можуть бути покладені на ЗС, визначаються вимоги до спроможностей складу військ (сил) відповідно до завдань, які можуть бути на них покладені, та оцінюється відповідність спроможностей варіантів наявного складу військ (сил) вимогам до спроможностей щодо виконання завдань на кожному рівні їх декомпозиції.

У разі, коли наявних спроможностей недостатньо для вирішення завдань, які покладаються на склад військ (сил), оцінюється рівень дефіциту спроможностей, який є критерієм оцінки спроможностей складу військ (сил), необхідних для виконання визначених завдань.

На основі оцінювання рівня дефіциту спроможностей складу військ (сил) визначається нестача необхідних спроможностей, а серед них тих, нестача яких є критичною.

Під час визначення способів компенсації спроможностей, нестача яких є критичною, для виконання завдань, що можуть бути покладені на ЗС, розглядаються можливості компенсації наявних критично дефіцитних спроможностей за рахунок:

- перерозподілу надлишкових наявних спроможностей;
- створення (виробництва, закупівлі) необхідних спроможностей;
- перерозподілу надлишкових наявних спроможностей та створення необхідних спроможностей (комбінований спосіб).

Вибір способу компенсації спроможностей, нестача яких є критичною, здійснюється з урахуванням показників важливості та внеску компенсованих спроможностей у результат виконання визначених завдань, а також вартості способу компенсації.

Визначення складу військ (сил), необхідного для виконання завдань, що можуть покладатися на ЗС, здійснюється з урахуванням визначеного коефіцієнта дефіциту спроможностей, ступеня важливості завдань, порядку їх виконання, обраного способу компенсації спроможностей, нестача яких є критичною.

В основу обґрунтування складу військ (сил), необхідного для виконання визначених завдань, покладається формування варіантів складу військ, які володі-

ють визначеними необхідними для виконання завдань на кожному рівні їх декомпозиції спроможностями.

Застосування методів оптимізації дозволяє обґрунтувати варіант складу військ (сил), що відповідає вимогам до них. Оптимізація, за можливості, має здійснюватися для кожної складової (елемента) складу військ (сил) з урахуванням пріоритетності та важливості завдань, які вони вирішують.

Пріоритетом під час обґрунтування складу військ (сил) є здатність виконувати покладені на них завдання. Відповідність (достатність) спроможностей складу військ (сил) визначеним вимогам є головною умовою під час вибору варіанту складу.

Упровадження в систему оборонного планування методу, орієнтованого на досягнення необхідних спроможностей військами (силами), зумовлює необхідність розроблення відповідного методичного апарату, який би під час обґрунтування складу військ (сил), необхідного для виконання визначених завдань, поєднував вимоги до складу військ (сил) та необхідні для виконання визначених завдань спроможності.

Висновки

У статті визначено, що критерієм оцінювання спроможностей складу військ (сил) виконати визначені завдання є “достатність спроможностей”, та висвітлено загальний зміст та основні положення концепції обґрунтування складу військ (сил), необхідного для виконання визначених завдань, за критерієм “достатності спроможностей”.

У статті приведені і обґрунтовані принципи, яких необхідно дотримуватися під час обґрунтування складу військ (сил), необхідного для виконання визначених завдань, та запропоновано порядок вирішення завдання обґрунтування складу військ (сил), необхідного для виконання визначених завдань, за критерієм “достатності спроможностей”.

Реалізація положень Концепції дозволить розробити методичний апарат, в якому будуть реалізовані методи кількісного оцінювання достатності та нестачі (дефіциту) спроможностей, визначення способів компенсації спроможностей, нестача яких є критичною для виконання завдань, що можуть бути покладені на ЗС та визначення складу військ (сил), який має необхідні спроможності для виконання визначених завдань, з урахуванням коефіцієнта достатності спроможностей та обраного способу компенсації спроможностей, нестача яких є критичною.

Розроблення зазначених методів є напрямками подальших досліджень.

Список літератури

1. Основы теории и методологии планирования строительства Вооруженных сил Российской Федерации / Под общ. ред. А.В. Квашнина. – М.: Воентехиниздат, 2002. – 232 с.
2. Гирич А.В. Организационно-штатная структура объединений, соединений и частей Сухопутных войск. Глава 2. Перспективы развития организационно-штатной структуры общевойсковых формирований Сухопутных войск [Электронный ресурс] / А.В. Гирич. – Режим доступа: <http://www.milita.jofo.ru/609391.html>.

3. Коробейников А.С. Методический подход к обоснованию рационального состава и структуры многофункциональной организационно-технической системы военного назначения / А.С. Коробейников, Ю.Н. Ярыгин, Д.В. Скопин // Вооружение и экономика. – 2010. – № 2(10). – С. 21-30.
4. Організаційне будівництво Повітряних Сил Збройних Сил України: методичні аспекти / Ю.А. Байдак, О.М. Загорка, В.В. Гамора, В.В. Коваль // Наука і оборона. – 2014. – № 3. – С. 17-22.
5. Руснак І.С. Розвиток методологічних положень обґрунтування заходів організаційного будівництва (реформування) Повітряних Сил / І.С. Руснак, О.М. Загорка // Наука і оборона. – 2010. – № 1. – С. 6-12.
6. Можаровський В.М. Аналіз підходів до обґрунтування бойового складу Сухопутних військ ЗС України / В.М. Можаровський // Збірник наукових праць ЦВСД НУОУ ім. І. Черняхівського. – 2016. – № 3(58). – С. 12-17.
7. Можаровський В.М. Деякі аспекти методологічних основ обґрунтування бойового складу Збройних Сил України / В.М. Можаровський // Збірник наукових праць Харківського національного університету Повітряних Сил. – 2016. – Вип. 2(47). – С. 35-37.
8. Городнов В.П. Методика оценки эффективности вариантов обеспечения функционирования системы разнородных многопараметрических объектов различной важности / В.П. Городнов, В.Г. Малюга // Системы обработки информации. – 2004. – Вип. 2(30). – С. 159-163.
9. Пономарев О.К. О методах количественной и качественной оценки сил сторон / О.К. Пономарев // Военная мысль. – 1976. – № 4. – С. 41-46.
10. Останков В.И. Обоснование боевого состава группировок войск (сил) / В.И. Останков // Военная мысль. – 2003. – № 1. – С. 23-28.
11. Розпорядження Міністра оборони України “Рекомендації з оборонного планування на основі спроможностей в Міністерстві оборони України та Збройних Силах України № 610 від 12.06.2017”. – К.: МОУ, 2017. – 52 с.
12. Розпорядження Міністра оборони України “Рекомендації з порядку організації проведення оцінювання спроможностей у Збройних Силах України від 10.12.2017”. – К.: МОУ, 2017. – 23 с.
13. Дідіченко В.П. Методичний підхід до обґрунтування рационального складу військ (сил) / В.П. Дідіченко // Системи озброєння і військова техніка. – 2018. – № 2(54). – С. 121-129. <https://doi.org/10.30748/soivt.2018.54.17>.
14. Дідіченко В.П. Методичний підхід до кількісного оцінювання показників спроможностей з'єднань (частин) протиповітряної оборони / В.П. Дідіченко, О.І. Соломицький // Наука і техніка Повітряних Сил Збройних Сил України. – 2019. – № 2(35). – С. 27-31. <https://doi.org/10.30748/nitps.2019.35.03>.
15. Дідіченко В.П. Методичний підхід до кількісного оцінювання достатності спроможностей організаційної одиниці (сукупності сил і засобів) складу військ (сил) / Дідіченко В. П. // Системи озброєння і військова техніка. – 2019. – № 1(57). – С. 85-89. <https://doi.org/10.30748/soivt.2019.57.12>.

References

1. Kvashnin, A.V. (2002), “*Osnovy teorii i metodologii planirovaniya stroitel'stva Vooruzhennykh sil Rossiyskoy Federatsii*” [Fundamentals of the Theory and Methodology of Planning the Construction of the Armed Forces of the Russian Federation], Voyentekhnizdat, Moscow, 232 p.
2. Ghyryn, A.V. “*Orghanyzacyonno-shtatnaja struktura obyedynenyj, soedynenyj y chastej Sukhoputnykh vojsk. Ghlava 2. Perspektivy razvytija orghanyzacyonno-shtatnoj strukturi obshhevojskovykh formirovanyj Sukhoputnykh vojsk*” [Organizational-staff structure of associations, units and parts of the Land Forces. Chapter 2. Prospects for the development of the organizational-staff structure of the Land Forces], available at: www.milita.jofo.ru/609391.html (accessed 25 april 2019).
3. Korobejnykov, A.S., Jarighyn, Ju.N. and Skopyn, D.V. (2010), “Metodycheskyj podkhod k obosnovanju racyonal'nogho sostava y strukturi mnogofunkcyonal'noj orghanyzacyonno-tekhnicheskoy sy stemi voennogho naznachenyja” [Methodological approach to substantiating the rational staff and structure of a multifunctional organizational-technical system of military use], *Armament and Economy*, No. 2(10), pp. 21-30.
4. Bajdak, Ju.A., Zaghorka, O.M., Ghamora, V.V. and Kovalj, V.V. (2014), “Orghanizacijne budivnyctvo Povitrynykh Syl Zbrojnykh Syl Ukrainy: metodychni aspekty” [Organizational Construction of the Air Forces of the Armed Forces of Ukraine: Methodological Aspects], *Science and Defense*, No. 3. pp. 17-22.
5. Rusnak, I.S. and Zaghorka, O.M. (2010), “Rozvytok metodologichnykh polozhenj obgruntuvannja zakhodiv orghanizacijnogho budivnyctva (reformuvannja) Povitrynykh Syl” [Development of methodological regulation for the justification of the measures of organizational reconstruction (reforming) of the Air Forces], *Science and Defense*, No. 1. pp. 6-12.
6. Mozharovskij, V.M. (2016), “Analiz pidkhodiv do obgruntuvannja bojovogho skladu Sukhoputnykh vijsjk ZS Ukrainy” [Analysis of approaches to the substantiation of the Armed Forces of Ukraine], *Scientific Works of CMSR of NUDU named after I. Cherniakhovskii*, No. 3(58), pp. 12-17.
7. Mozharovskij, V.M. (2016), “Dejaki aspekty metodologichnykh osnov obgruntuvannja bojovogho skladu Zbrojnykh Syl Ukrainy” [Some aspects of the methodological basis of the substantiation of the combat composition of the Armed Forces of Ukraine], *Scientific Works of Kharkiv National Air Force University*, No. 2(47), pp. 35-37.
8. Ghorodnov, V.P. and Maljugha, V.Gh. (2004), “Metodyka ocenky efektyvnosti varyantov obespechenija funkcyonirovaniya systemy raznorodnykh mnogoparametrycheskykh ob'ektov razlychnoj vazhnosti” [Method for assessing the effectiveness of options for ensuring the functioning of a system of heterogeneous multiparameter objects of varying importance], *Information Processing Systems*, No. 2(30), pp. 159-163.
9. Ponomarev, O.K. (1976), “O metodakh kolichestvennoy i kachestvennoy otsenki sil storon” [On the methods of quantitative and qualitative assessment of the forces of the parties], *Military Thought*, No. 10, pp. 41-46.
10. Ostankov, V.I. (2003), “Obosnovaniye boyevogo sostava gruppirovok voysk (sil)” [The justification of the combat composition of the groupings of troops (forces)], *Military Thought*, No. 1, pp. 23-28.
11. Decree of the Minister of Defense of Ukraine (2017), “*Rekomendatsii z oboronnoho planuvannia na osnovi spromozhnosti v Ministerstvi oborony Ukrainy ta Zbrojnykh Sylakh Ukrainy No. 610 vid 12.06.2017*” [Recommendations for Defense Planning on the basis of capabilities in the Ministry of Defense of Ukraine and the Armed Forces of Ukraine: approved by the Minister of Defense of Ukraine No. 610 dated 12.06.2017], Kyiv, 52 p.

12. Decree of the Minister of Defense of Ukraine (2017), “*Rekomendatsii z poriadku orhanizatsii provedennia otsiniuvannia spromozhnosti u Zbroinykh Sylakh Ukrainy. Zatverdzeni Ministrom oborony Ukrainy vid 10.12.2017*” [Recommendations on the procedure for organizing the assessment of capabilities in the Armed Forces of Ukraine dated 10.12.2017], Kyiv, 23 p.

13. Didichenko, V.P. (2018), “Metodychnyj pidkhd do obgruntuvannja racionaljnogho skladu vijsjk (syl)” [Methodical approach to substantiating the rational staff of the troops (forces) of the Armed Forces of Ukraine], *Systems of Arms and Military Equipment*, No. 2 (54), pp. 121-129. <https://doi.org/10.30748/soivt.2018.54.17>.

14. Didichenko, V.P. and Solomycjkyj, O.I. (2019), “Metodychnyj pidkhd do kiljkisnogho ocinjvannja pokaznykiv spromozhnostej z'jednanj (chastyn) protypovitrjanoji oborony” [Methodical approach to the quantitative evaluation of indicators of the capabilities of the compounds (parts) of anti air defense], *Science and Technology of the Air Force of Ukraine*, No. 2 (35), pp. 27-31. <https://doi.org/10.30748/nitps.2019.35.03>.

15. Didichenko, V.P. (2019), “Metodychnyj pidkhd do kiljkisnoji ocinky dostatnosts spromozhnostej orghanizacijnykh odyncj (sukupnosti syl i zasobiv) skladu vijsjk (syl)” [Methodological approach to the quantitative evaluation of the sufficiency of the possibilities of the organizational unit (totality of forces and means) of troops (forces) composite], *Systems of Arms and Military Equipment*, No. 1(57), pp. 85-89. <https://doi.org/10.30748/soivt.2019.57.12>.

Надійшла до редколегії 8.04.2019

Схвалена до друку 16.07.2019

Відомості про автора:

Дідиченко Володимир Павлович

кандидат військових наук
старший науковий співробітник
провідний науковий співробітник Центрального
науково-дослідного інституту Збройних Сил України,
Київ, Україна
<https://orcid.org/0000-0002-0440-2299>

Information about the author:

Vladimir Didichenko

Candidate of Military Sciences
Senior Research
Lead Researcher of Central Research Institute
the Armed Forces,
Kyiv, Ukraine
<https://orcid.org/0000-0002-0440-2299>

ОБЩЕЕ СОДЕРЖАНИЕ И ОСНОВНЫЕ ПОЛОЖЕНИЯ КОНЦЕПЦИИ ОБОСНОВАНИЯ СОСТАВА ВОЙСК (СИЛ), НЕОБХОДИМОГО ДЛЯ ВЫПОЛНЕНИЯ ОПРЕДЕЛЕННЫХ ЗАДАЧ, ПО КРИТЕРИЮ “ДОСТАТОЧНОСТИ ВОЗМОЖНОСТЕЙ”

В.П. Дидиченко

В статье рассмотрены общее содержание и основные положения концепции обоснования состава войск (сил), необходимого для выполнения определенных задач, по критерию “достаточности возможностей”. В концепции определяются: цель обоснования состава войск (сил); задачи, которые должны быть решены для достижения цели; условия и ограничения достижения цели и решения задач; принципы, которые необходимо соблюдать; порядок выполнения задач, главной из которых есть определение критерия оценивания необходимых возможностей состава войск (сил). Критерием оценивания необходимых возможностей состава войск (сил) предложено принять показатель “достаточности возможностей”. Реализация положений концепции позволит разработать методический аппарат, в котором будут реализованы методы количественного оценивания достаточности возможностей, определения способов компенсации возможностей, недостаток которых критический для выполнения задач, и обоснования состава войск (сил), который имеет необходимые возможности для выполнения определенных задач, с учетом коэффициента достаточности возможностей и избранного способа компенсации возможностей, недостаток которых критический.

Ключевые слова: достаточность возможностей, количественное оценивание, концепция, принципы, составные возможности, возможности.

GENERAL CONTENT AND MAIN REGULATIONS OF THE CONCEPT OF SUBSTANTIATION OF THE TROOPS (FORCES), STAFF REQUIRED FOR PERFORMANCE OF THE CERTAIN TASKS, ACCORDING TO THE CRITERIA OF “SUFFICIENCY OF CAPABILITIES”

V. Didichenko

The article deals with the general content and the main regulations of the concept of substantiation of the troops (forces) staff required for the performance of certain tasks, according to the criterion of “sufficiency of capabilities”. An analysis of existing methods and approaches to determining the required troops and forces staff has shown that they have not yet found their final formulation of the theoretical regulations concerning the substantiation of the troops (forces) staff required for the performance of certain tasks, based on an analysis of their capabilities and selecting a criterion for assessing these capabilities. This necessitates the development of conceptual foundations for defining and substantiating the criteria for assessing the capabilities of the troops (forces) staff required for performance the certain tasks. The principal of conceptual foundations is the developed concept, which defines: the purpose of the substantiation of the troops (forces) staff; tasks that must be solved to achieve the goal; conditions and limitations on the achievement of goals; principles to be followed; order of performance of tasks. The main of which is to determine the criteria for assessing the required capabilities of the troops (forces) staff. In view of the fact that the sufficiency of the necessary capabilities of the organizational unit (element) or the totality of the troops and forces is a determining condition for the effective performance of the certain tasks, the criterion for assessing the required capabilities of the troops (forces) is proposed to adopt an indicator of “sufficiency of capabilities”. The implementation of the regulations of the concept will allow to develop a methodical apparatus in which quantitative assessment methods of sufficiency and shortage (deficit) of capabilities will be implemented, defining ways of compensating capabilities, the shortage of which is critical for the fulfillment of tasks that can be entrusted to the Armed Forces and the definition of the troops (forces) staff which has the necessary capacity to perform the certain tasks, taking into account the sufficiency factor and the chosen way of compensating for the capabilities that are critical.

Keywords: sufficiency of capabilities, quantitative evaluation, concept, principles, components of capabilities, capabilities.